12/05/2019

Μνήμη Αγίου Επιφανίου Επισκόπου Κωνσταντίας

/ Βίοι Αγίων

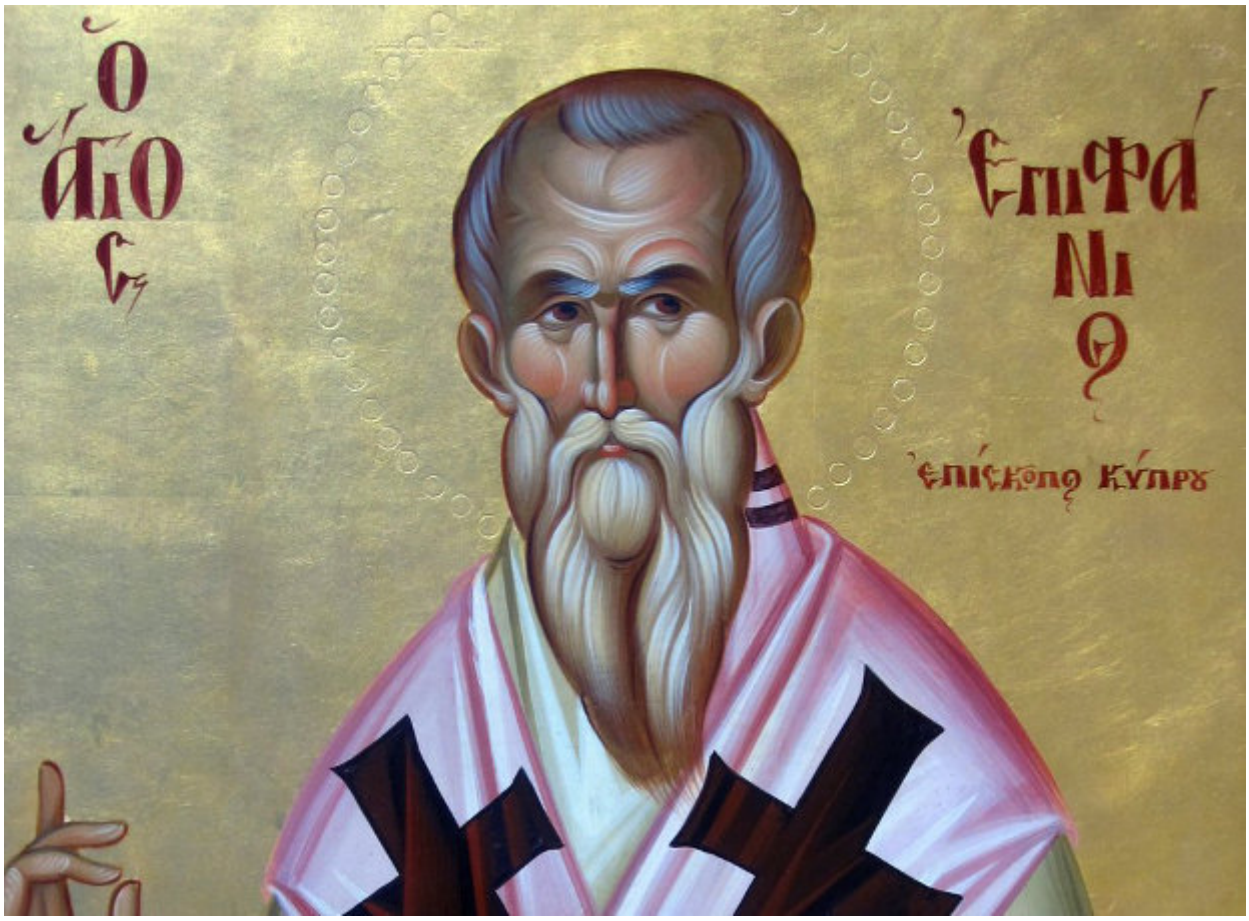

Τη μνήμη του Αγίου Επιφανίου του Επισκόπου Κωνσταντίας και Αρχιεπισκόπου Κύπρου τιμά αύριο, 12 Μαΐου, η Εκκλησία μας.

Ο Άγιος Επιφάνιος γεννήθηκε από φτωχή οικογένεια Ιουδαίων αγροτών, στο χωρίο Βησανδούκη, κοντά στην Ελευθερούπολη της Παλαιστίνης το 310 μ.Χ. Οι γονείς του είχαν ακόμη ένα παιδί, την Καλλίτροπο.

Μετά το θάνατο των γονέων του και σε ηλικία δέκα ετών περίπου, ο Επιφάνιος προσελκύεται στο χριστιανισμό από δύο περίφημους για τις γνώσεις, τον ασκητισμό και την αγιότητά τους μοναχούς, το Λουκιανό και τον Ιλαρίωνα. Επτά μέρες ύστερα από το βάπτισμα του, ο Επιφάνιος τακτοποίησε την αδελφή του σ' ένα γυναικείο μοναστήρι κι έφυγε για την έρημο της Παλαιστίνης.

Εκεί ζει κοντά στους επιφανέστερους ασκητές, ασκούμενος στην εγκράτεια, την άσκηση και στη μελέτη των Θείων Γραφών, γενόμενος υπόδειγμα για τους συνασκητές του. Η φήμη του και οι αρετές του δεν άργησαν να διαδοθούν και

αναδείχθηκε επίσκοπος Κωνσταντίας της Κύπρου το 367 μ.Χ. Στην Κύπρο κατέφυγε, όταν το πλοίο του, που επέπλεε προς την Παλαιστίνη, λόγω τρικυμίας, έφθασε στην Κύπρο. Ο γηραιός και άγιος επίσκοπος Πάππος, κατόπιν Θείας υπόδειξης, χειροτόνησε τον Επιφάνιο σε διάκονο, την επομένη πρεσβύτερο και την τρίτη μέρα επίσκοπο Κωνσταντίας.

Με τη χειροτονία του ο Επιφάνιος έγινε η πόλη η «επάνω ορούς κειμένη» κι ο λύχνος που τοποθετήθηκε «επί την λυχνίαν» για να λάμπει «πάσι τοις εν τη οικία». Και πέτυχε στο δύσκολο και βαρύ έργο του. Πέτυχε χάρη στο ζήλο του, την πίστη του, την εργατικότητά του και την ταπεινοφροσύνη του. Πέτυχε χάρη στην αρετή και την αγιότητα του. Από τη θέση του αρχιεπισκόπου Κωνσταντίας, ο Άγιος άρχισε τον ευαγγελισμό του ποιμνίου του και αγωνίστηκε με θερμότατο ζήλο για την διατήρηση και ενίσχυση των ορθοδόξων δογμάτων, καταπολεμώντας όλες τις αιρετικές δοξασίες και πλάνες της εποχής του, οι οποίες δενξ ήταν και λίγες. Κάνοντας συνεχή χρήση των λόγων της Αγίας Γραφής και γράφοντας πλήθος αντιαιρετικά συγγράμματα, αγωνίστηκε για να κρατήσει τούς πιστούς στην ανόθευτη χριστιανική πίστη.

Το 381 μ.Χ., μαζί με τέσσερις άλλους Κυπρίους επισκόπους, ο άγιος Επιφάνιος έλαβε μέρος στη Β΄ Οικουμενική Σύνοδο.

Ο άγιος Επιφάνιος πέθανε εν πλω από την Κωνσταντινούπολη, που είχε πάει για εκκλησιαστικές υποθέσεις προς την Κωνστάντια, στις 12 Μαΐου του 403 μ.Χ., μετά από αρχιεροσύνη 36 χρόνων. Το τίμιο λείψανό του μετακόμισε στην Κωνσταντινούπολη ο αυτοκράτορας Λέων ΣΤ’ ο Σοφός. Ο άγιος Επιφάνιος Κωνσταντίας έκτισε την μεγάλη βασιλική (δεν την ολοκλήρωσε μέχρι τον θάνατό του), της οποίας τα ερείπια διασώζονται μέχρι τις ημέρες μας. Ο μεγάλος αυτός Αρχιεπίσκοπος, πολύ σημαντικός διδάσκαλος και πατέρας της Εκκλησίας, υπήρξε και αξιόλογος συγγραφέας. Τα έργα του «Πανάριον» (περιέχει επιχειρήματα για την ανασκευή των αιρέσεων που υπήρχαν τότε), «Αγκυρωτός» (σε 120 παραγράφους περιλαμβάνει μια επιτομή της σύγχρονης προς τον άγιο Επιφάνιο Θεολογίας), «Περί μέτρων και σταθμών», «Περί των δώδεκα λίθων των όντων εν τοις στολισμοίς του Ααρών», αποτελούν πολύτιμα εκκλησιαστικά και πνευματικά κείμενα.

Πρόμαχος της Ορθοδοξίας, θιασώτης του ασκητισμού ο Άγιος Επιφάνιος, αντιαιρετικός συγγραφέας με αγιότητα βίου και αγωνιστικό φρόνημα ασυνήθιστο, «το τελευταίο λείψανο της αρχαίας ευσέβειας» χαρακτηριστικά κατά τον άγιο Ιερώνυμο.

Στα 36 χρόνια της αρχιερατείας του, ο χειμαζόμενος λαός του νησιού βρήκε στο

πρόσωπό του τον στοργικό πατέρα, τον ζηλωτή ιεραπόστολο, τον φωτεινό καθοδηγητή, τον ακούραστο προστάτη κι οδηγό.

Με τις αδιάκοπες ενέργειές του, το παράδειγμα και τη μόρφωσή του και προ παντός με τη δράση του, έγινε αφορμή ο χριστιανισμός να διαδοθεί παντού στην Κύπρο κι η Εκκλησία της να γίνει ζηλευτή. Άξιο αναφοράς είναι ότι ο Άγιος γνώριζε πέντε γλώσσες: την Ελληνική, τη Συριακή, την Εβραϊκή, την Κοπτική και λίγο τη Λατινική.

Ευχόμαστε ο Άγιος Επιφάνιος ως ο προστάτης και έφορος της Μητροπόλεως Κωνσταντίας και Αμμοχώστου να στηρίζει και να καθοδηγεί όλο το πλήρωμα της τοπικής μας Εκκλησίας.